

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2586

Vragen van het lid **Irrgang** (SP) aan de minister van Financiën over *tussenpersonen* (ingezonden 20 april 2010).

Antwoord van minister **De Jager** (Financiën) (ontvangen 2 juni 2010). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 2435

Vraag 1

Kent u het bericht «DNB steekt stokje voor serviceabonnementen; intermediair niet blij met besluit»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Vindt u het wenselijk dat, gezien de maatschappelijke discussie over provisies, De Nederlandsche Bank (DNB) een betere vorm van betalen voor financieel advies nu tegenhoudt? Zo ja, waarom?

Antwoord 2

DNB heeft op verzoek van een financiële dienstverlener haar standpunt gegeven over de serviceabonnementen die de financiële dienstverlener van plan was aan te gaan bieden aan zijn klanten.

Kort gezegd wilde de financiële dienstverlener als onderdeel van dat abonnement een bedrag in rekening brengen voor dienstverlening, waarvan onzeker is of en hoe vaak de klant daar gebruik van gaat maken. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om begeleiding bij het claimen van schade bij de schadeverzekeraar.

Het standpunt van DNB is in dit specifieke geval dat een dergelijke abonnementsvorm dient te worden beschouwd als een verzekering in de zin van de wet. De klant moet in dit geval premie betalen voor iets waarvan onzeker is of het zich zal voordoen. Uit het standpunt van DNB vloeit voort dat de financiële dienstverlener voor deze abonnementsvorm een vergunning nodig heeft als verzekeraar.

DNB is er niet op gericht om een betalingssysteem in de vorm van een abonnement tegen te houden, maar wil er voor zorgen dat financiële dienstverleners de juiste vergunningen aanvragen.

¹ De Telegraaf, 15 april 2010.

Vraag 3 en 4

Is het waar dat financiële tussenpersonen op dit moment wettelijk niet provisieloos mogen werken? Zo nee, kunt u dan uiteenzetten in welke gevallen financiële tussenpersonen wel met serviceabonnementsvormen mogen werken en in welke gevallen niet?

Bent u bereid de wet snel aan te passen en daarbij niet te wachten op komende of lopende evaluaties, zodat serviceabonnementsvormen bij financiële tussenpersonen mogelijk worden, zonder dat daar een vergunning als verzekeraar voor nodig is? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3 en 4

Het uitgangspunt in de regelgeving is dat marktpartijen zelf kunnen kiezen voor een beloningsvorm. Bemiddelaars ter zake van een financieel product mogen een beloning of vergoeding van de consument ontvangen, met uitzondering van bemiddelaars in consumentenkrediet. Dit punt zal in de evaluatie van de provisieregulering worden meegenomen.

Aan het provisiestelsel zijn eisen gesteld in het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (Bgfo), waaronder art. 149a Bgfo. Op grond van datzelfde artikel mogen tussenpersonen ook rechtstreeks door de klant betaald worden voor hun diensten. Betaling kan bijvoorbeeld geschieden op basis van een uurtarief. Ook is mogelijk dat de adviseur of bemiddelaar voor door hem gedefinieerde vormen van dienstverlening een vast bedrag in rekening brengt of een percentage van bijvoorbeeld een te verstrekken hypothecair krediet.

De tussenpersonen mogen ook betaling door de klant afspreken in een abonnementsvorm. Het aanbieden van serviceabonnementsvormen kan volgens DNB echter onder bepaalde omstandigheden kwalificeren als het uitoefenen van het bedrijf van schadeverzekeraar waarvoor een vergunning nodig is. De benaming van een product of dienst is daarbij niet bepalend. Voor zover de abonnementsvorm geen element van onzekerheid bevatten, worden ze door DNB niet als verzekeringsovereenkomst beschouwd en is bovengenoemde vergunning niet nodig.